

Византийско облѣкло.

Както вече казахме, два сж най-голѣмитѣ фактори, които даватъ формата на облѣклото: климатическитѣ условия и нравитѣ такива, каквито ги оформя религията и морала презъ време на старата и срѣдна история.

Като наследница на Римската империя се смѣта Византия.

За да може отблизо да управлява своитѣ обширни азиатски владения, Константинъ основа своята столица върху вълшебния брѣгъ на Босфора, смѣтанъ тогава за ключъ на тритѣ стари материка. Той, наистина, обзавелъ своя дворецъ чисто по римски, като самия върху туниката си носѣлъ тога и византийцитѣ се наричали **ромей**.

Въ Константинополъ ставалъ пазаря на стокитѣ отъ Мала-Азия и луксознитѣ златотъкани платове отъ Асирия и Вавилонъ били най-търсенитѣ. За съжаление, обаче, тогава направена отъ тѣзи платове станала тежка и неудобна за носене. Това станало причина тя да намали своя обемъ и да се превърне въ гладко наметало съ заоблени краища и закопчана на дѣсното рамо съ скжпоценна катарамъ, като хламидата. Наистина, тя добила блѣсъкъ и богатство, ала изгубила своитѣ грациозни гънки.

Къмъ края на своето царуване Константинъ приелъ Християнството и тогава станала най-сжществената промѣна въ облѣклото.

Голотата, която гърка — езичникъ обожаваше, намирайки я красива, която неговиятъ гений обезсмърти въ мраморъ подъ образа на богове и богини, при новата християнска религия станала грѣхъ и съблазнь. За да се спечели царството Божие трѣбвало да се бѣга отъ изкушение.

Ето кое накарало византиеца християнинъ да покрие тѣлото си отъ шията до прѣститѣ на краката.

Като обикновенно облѣкло си останала туниката: кжса за мжжетѣ, дълга за женитѣ и боляритѣ. Широкия възкжсъ ржжавъ билъ прибранъ съ тѣсни наржжавници обшити съ сърма и бисеръ*).

Върху дългата туника мжжетѣ поставили околораменна пелеринка съ дългъ преденъ край, стигащъ земята като бандъ. (Фиг. 28.)

За пръвъ пжтъ подъ кжсата туника мжжътъ обулъ голитѣ си бедра въ панталонъ, който вече се носѣше въ Мала-Азия изъ планинскитѣ области, и вмѣсто сандалъ надѣналъ висока

*) Такива наржжавници до днесъ носятъ македонкитѣ и каракачанкитѣ.